

แนวทาง 3 แนวทางต่อการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณภาพ¹

แปลและเรียบเรียง โดย อาทิตย์ ผุดงเดช

นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นเทคนิคการวิจัยเชิงคุณภาพที่ถูกใช้อย่างกว้างขวาง มากกว่าการเป็นวิธีการเดี่ยว ๆ , การใช้การวิเคราะห์เนื้อหาในปัจจุบันแสดงให้เห็นถึงแนวทางที่แตกต่างกันสามแนวทาง คือ conventional, directed และ summative โดยทั้งสามแนวทางถูกใช้เพื่อที่จะแปลความหมายจากเนื้อหาของข้อมูลที่เป็นตัวบท และดังนั้นจึงเป็นวิธีการที่ยึดติดอยู่กับกระบวนทัศน์ธรรมชาตินิยม (naturalistic paradigm) ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างสามแนวทางเหล่านี้คือประเด็นของการให้รหัส (coding), ที่มาของการให้รหัส และภัยคุกคามต่อความเชื่อถือได้ (trustworthiness) ใน conventional content analysis นั้น การจัดกลุ่มการให้รหัสมาจากข้อมูลตัวบท (text data) โดยตรง ขณะที่ directed approach นั้น การวิเคราะห์จะเริ่มต้นด้วยทฤษฎีหรือข้อค้นพบจากการวิจัยที่เกี่ยวข้องในฐานะที่เป็นการชี้แนะสำหรับการให้รหัสเริ่มต้น ขณะที่ summative content analysis นั้นจะเกี่ยวข้องกับการนับ (counting) และการเปรียบเทียบ, คำสำคัญหรือเนื้อหา, และมักจะตามมาด้วยการตีความเกี่ยวกับตัวบทที่สำคัญ

การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นวิธีการวิจัยที่เข้ามาสู่การใช้อย่างกว้างขวางในการศึกษาทางด้านสุขภาพในหลาย ๆ ปีที่ผ่านมา บรรดานักวิจัยตระหนักถึงการวิเคราะห์เนื้อหาในฐานะที่เป็นวิธีการที่ยืดหยุ่นสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลตัวบท การวิเคราะห์เนื้อหาบรรยายถึงกลุ่มของแนวทางของการวิเคราะห์ที่มีขอบเขตจาก impressionistic, intuitive, interpretative ไปสู่การวิเคราะห์เชิงระบบ, การวิเคราะห์เกี่ยวกับตัวบทที่เข้มงวดมากขึ้น รูปแบบเฉพาะของแนวทางการวิเคราะห์เนื้อหาถูกเลือกโดยนักวิจัยที่มีความหลากหลายตามความสนใจทางด้านทฤษฎีและสาระสำคัญของนักวิจัยและปัญหาที่กำลังถูกศึกษา แม้ว่าความยืดหยุ่นนี้ได้ทำให้การวิเคราะห์เนื้อหามีประโยชน์สำหรับนักวิจัยที่หลากหลาย แต่การขาดคำนิยามที่ชัดเจนและกระบวนกรที่ชัดเจนได้เป็นข้อจำกัดในการนำการวิเคราะห์เนื้อหาไปใช้

การแสดงให้เห็นความแตกต่างของการวิเคราะห์เนื้อหามักถูกจำกัดต่อการจำแนกมันในฐานะที่เป็นวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพและวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ ตลอดจนการวิเคราะห์มากขึ้นของแนวทางในที่ซึ่งการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณภาพสามารถถูกใช้ได้นั้นจะแสดงให้เห็นประเด็นสำคัญสำหรับบรรดานักวิจัยที่จะพิจารณาในการออกแบบการศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ไปที่การใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและกระบวนกรการวิเคราะห์ที่ถูกใช้ในแต่ละการศึกษา ดังนั้นจึงเป็นการหลีกเลี่ยงความยากที่จะเข้าใจของวิธีการ

ภูมิหลังเกี่ยวกับการพัฒนาการวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์เนื้อหามีประวัติศาสตร์มาอย่างยาวนานในการวิจัย ย้อนกลับไปถึงศตวรรษที่ 18 ในสแกนดิเนเวีย ในอเมริกานั้น การวิเคราะห์เนื้อหาถูกใช้ครั้งแรกในฐานะที่เป็นเทคนิคการวิเคราะห์เมื่อเริ่มต้นศตวรรษที่ 20 มรช่วงเริ่มต้นนั้น บรรดานักวิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาในฐานะที่เป็นทั้งวิธีการเชิงคุณภาพและวิธีการเชิงปริมาณในการศึกษาของพวกเขา ต่อมา การวิเคราะห์เนื้อหาถูกใช้อย่างสำคัญในฐานะที่เป็นวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ, ด้วยข้อมูลตัวบทที่ถูกให้รหัสเข้าสู่การจัดกลุ่มที่ชัดเจนและจากนั้นก็บรรยายโดยการสถิติ แนวทางนี้บางครั้งถูกอ้างถึงถึงในฐานะที่เป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณของข้อมูลเชิงคุณภาพ

¹ แปลและเรียบเรียงจาก Hsieh H.-F. & Shannon S. (2005) Three approaches to qualitative content analysis.

การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณภาพเป็นหนึ่งในวิธีการจำนวนมากที่ถูกใช้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นตัวบท วิธีการอื่น ๆ ประกอบไปด้วย การวิจัยชาติพันธุ์วรรณา ทฤษฎีฐานราก ปรัชญาการตีความ และการวิจัยประวัติศาสตร์ การวิจัยที่ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณภาพให้ความสนใจไปที่ลักษณะของภาษาในฐานะที่เป็นการสื่อสารกับความสนใจต่อเนื้อหาหรือความหมายเกี่ยวกับตัวบทของตัวบท ข้อมูลที่เป็นตัวบทจะเป็นคำพูด สิ่งพิมพ์ หรือรูปแบบของอิเล็กทรอนิกส์ และอาจจะได้มากกว่า narrative response, คำถามเชิงสำรวจแบบปลายเปิด การสัมภาษณ์ การทำประชุมกลุ่ม การสังเกต หรือสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น บทความ หนังสือ หรือ manual การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณภาพไปไกลกว่าเพียงการนับคำเพื่อที่จะทดสอบภาษาอย่างเข้มข้นสำหรับเป้าหมายของการจัดจำแนกตัวบทต่าง ๆ จำนวนมาก เข้าสู่จำนวนการจัดกลุ่มที่ประสิทธิภาพที่แสดงให้เห็นถึงความหมายที่เหมือนกัน/คล้ายกัน การจัดกลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้สามารถแสดงให้เห็นถึงการสื่อสารที่ชัดเจนหรือการสื่อสารที่ถูกละเลย

“เป้าหมายของการวิเคราะห์เนื้อหา คือ การให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับปรากฏการณ์ภายใต้การศึกษา”

ในบทความนี้

“การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณภาพ อนุญาตในฐานะที่เป็น วิธีการวิจัยสำหรับการตีความเชิงอัตวิสัยของเนื้อหาของข้อมูลตัวบท ผ่านกระบวนการจัดกลุ่มเชิงระบบของการให้รหัสและการระบุประเด็นหรือแบบแผน”

การวิเคราะห์เนื้อหาแบบดั้งเดิม (Conventional Content Analysis)

นักวิจัย ก. ใช้ Conventional Content Analysis เพื่อที่จะวิเคราะห์เนื้อหาในการศึกษา โดยทั่วไป Conventional Content Analysis ถูกใช้กับการศึกษาที่ออกแบบมาโดยมีเป้าหมายในการบรรยายปรากฏการณ์ประเภทของการออกแบบนี้มักจะมีความเหมาะสมเมื่อทฤษฎีที่มีอยู่หรือวรรณกรรมการวิจัยเกี่ยวกับปรากฏการณ์มีอยู่จำกัด นักวิจัยหลีกเลี่ยงการใช้การจัดกลุ่มที่คิดไว้ล่วงหน้า แต่ยอมให้การจัดกลุ่มและการตั้งชื่อการจัดกลุ่มไหลออกมาจากข้อมูล นักวิจัยมีข้อมูลจำนวนมากที่จะทำให้ได้ความเข้าใจใหม่ที่จะเกิดขึ้น รวมถึงบรรยายในฐานะเป็นการพัฒนาการจัดกลุ่มเชิงอุปนัย (inductive category development) วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพจำนวนมากมีแนวทางนี้ร่วมกันในการออกแบบการวิจัยและการวิเคราะห์

หากข้อมูลถูกรวบรวมเบื้องต้นผ่านการสัมภาษณ์ คำถามปลายเปิดจะถูกใช้ การค้นหาก็ยังมีแนวโน้มที่จะเป็นปลายเปิดหรือเฉพาะเจาะจงต่อการให้ความเห็นของผู้มีส่วนร่วมมากกว่าทฤษฎีที่มีอยู่ก่อนหน้านี้ เช่น “คุณสามารถบอกเราเกี่ยวกับสิ่งนั้นมากขึ้นได้หรือไม่?”

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเริ่มต้นด้วยการอ่านข้อมูลทั้งหมดอย่างช้า ๆ เพื่อที่จะบรรลุถึงการแช่/การหมกหมุ่นและการได้มาซึ่งความหมายทั้งหมด

จากนั้น ข้อมูลจะถูกอ่านคำต่อคำเพื่อที่จะได้มาซึ่งรหัส โดยการเน้นครั้งแรกถึงคำที่แท้จริงจากตัวบทที่ปรากฏอยู่เพื่อที่จะจับความคิดหรือแนวคิดที่สำคัญ

ต่อมา นักวิจัยจะเข้าถึงตัวบทโดยการสร้างการบันทึกความประทับใจแรก, ความคิดแรก, และการวิเคราะห์ เริ่มต้น ขณะที่ขั้นตอนนี้ดำเนินไป, การติดป้าย (label) สำหรับรหัสที่เกิดขึ้นที่เป็นการสะท้อนเกี่ยวกับมากกว่าความคิดที่สำคัญความคิดเดียว การติดป้ายเหล่านี้มักมาโดยตรงจากตัวบทและจากนั้นจากการเป็นหัวข้อการให้รหัสเบื้องต้น

จากนั้นรหัสจะถูกจัดประเภทเข้าสู่กลุ่มต่าง ๆ บนฐานที่ว่า รหัสที่แตกต่างกันเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกันอย่างไร กลุ่มต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเหล่านี้ถูกใช้เพื่อที่จะจัดระบบและจัดกลุ่มรหัสต่าง ๆ เข้าสู่คลัสเตอร์ที่มีความหมาย โดเมนทางอุดมคติแล้วจำนวนของคลัสเตอร์จะอยู่ระหว่าง 10-15 เพื่อที่จะเก็บคลัสเตอร์ต่าง ๆ ให้กว้างพอที่จะจัดประเภทของรหัสจำนวนมาก

การขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มย่อย ๆ (subcategories) นักวิจัยสามารถที่จะรวมหรือจัดระบบกลุ่มย่อย ๆ จำนวนมากเข้ากลุ่มย่อยที่มีจำนวนน้อยลง แผนภาพต้นไม้สามารถถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อที่จะช่วยในการจัดระบบกลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้เข้าสู่โครงสร้างแบบลำดับชั้น ต่อมาการนิยามสำหรับแต่ละกลุ่ม, กลุ่มย่อย และรหัสจะถูกพัฒนาขึ้น การเตรียมความพร้อมสำหรับการรายข้อค้นพบ, ตัวอย่างของแต่ละรหัสและกลุ่มถูกระบุจากข้อมูล การขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการศึกษา นักวิจัยอาจจะตัดสินใจที่จะระบุความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มและกลุ่มย่อยเพิ่มเติมบนฐานของการเกิดขึ้นพร้อมกัน, การเกิดขึ้นก่อน, และการเกิดขึ้นมาทีหลัง

ด้วย Conventional Content Analysis ต่อการวิเคราะห์เนื้อหา, ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องหรือข้อค้นพบในการวิจัยอื่น ๆ ถูกกล่าวถึงในส่วนของการอภิปรายผลของการศึกษา

ข้อดีของ Conventional Content Analysis คือ การได้มาซึ่งสารสนเทศโดยตรงจากผู้มีส่วนร่วมในการศึกษา โดยไม่ได้การกำหนดกลุ่มหรือมุมมองต่าง ๆ ทางทฤษฎีไว้ล่วงหน้า การศึกษาของนักวิจัย ก. พรรณาคำถามการวิจัยที่เหมาะสมสำหรับแนวทางนี้ ความรู้ถูกสร้างขึ้นมาจากการวิเคราะห์เนื้อหาของผู้วิจัยที่วางอยู่บนฐานของมุมมองเฉพาะของผู้มีส่วนร่วมและบนฐานรากของข้อมูลที่แท้จริง เทคนิคการสุ่มตัวอย่างของผู้วิจัยถูกสร้างโครงสร้างเพื่อที่จะจับความซับซ้อนนั้น

ความท้าทายหนึ่งของการวิเคราะห์เนื้อหาประเภทนี้ คือ ความล้มเหลวที่จะพัฒนาความเข้าใจที่สมบูรณ์ของบริบท ดังนั้น จึงล้มเหลวที่จะระบุการจัดกลุ่มต่าง ๆ ที่สำคัญ ประเด็นนี้สามารถส่งผลในข้อค้นพบที่ไม่สามารถนำเสนอข้อมูลได้อย่างถูกต้อง Lincoln and Guba (1985) บรรยายถึงสิ่งนี้ในฐานะที่เป็นความน่าเชื่อถือ (credibility) ภายในกระบวนการทัศนธรรมชาตินิยมของ trustworthiness หรือถูกต้องภายใน (internal validity) ภายในกระบวนการของ reliability และ validity โดย credibility สามารถถูกสร้างขึ้นมาได้โดยผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น peer debriefing, triangulation.....

ความท้าทายของ Conventional Content Analysis คือ การที่มันสามารถที่จะทำให้ถูกสับสนได้อย่างง่ายกับวิธีการเชิงคุณภาพอื่น ๆ เช่น วิธีการทฤษฎีฐานราก หรือปรากฏการณ์วิทยา วิธีการเหล่านี้มีแนวทางการวิเคราะห์เริ่มต้นที่เหมือนกันแต่ไปไกลกว่าการวิเคราะห์เนื้อหาที่จะพัฒนาทฤษฎีหรือทำความเข้าใจประสบการณ์ที่ดำรงอยู่มากกว่า Conventional Content Analysis ถูกจำกัดทั้งในการพัฒนาทฤษฎีและการพรรณนาประสบการณ์ที่มีชีวิตอยู่, เพราะทั้งกระบวนการสุ่มตัวอย่างและการวิเคราะห์ทำให้ความสัมพันธ์ทางทฤษฎีระหว่างแนวคิดเป็นเรื่องยากที่จะอนุมานจากข้อค้นพบ อย่างมากที่สุด Conventional Content Analysis เป็นการพัฒนาแนวคิดหรือการสร้างตัวแบบ

Directed Content Analysis

บางครั้ง, ทฤษฎีที่มีอยู่หรือการวิจัยที่มีอยู่ก่อนหน้านี้นี้เกี่ยวกับปรากฏการณ์นั้นยังไม่ความไม่สมบูรณ์หรืออาจจะเป็นประโยชน์จากการบรรยายเพิ่มเติม นักวิจัยเชิงคุณภาพอาจจะเลือกใช้ Directed Content Analysis เช่นตามทีนักวิจัย ข. ได้ทำ Potter and Levine-Donnerstein (1999) อาจจะจัดจัดกลุ่มในฐานะที่เป็นการใช้เชิงนิรนัย (deductive) ของทฤษฎีบนพื้นฐานความแตกต่างของพวกเขาบนบทบาทของทฤษฎี, อย่างไรก็ตาม หลักการความเชื่อที่

สำคัญของกระบวนการทัศนธรรมชาตินิยมสร้างรูปแบบพื้นฐานของแนวทางทั่วไปของนักวิจัย ข. ที่จะออกแบบการศึกษาและการวิเคราะห์

เป้าหมายของ Directed Content Analysis คือ การสร้างความถูกต้อง (validate) ขยายทางด้านแนวคิดของกรอบการทำงานทางทฤษฎีหรือทฤษฎี

การใช้ทฤษฎีที่มีอยู่หรืองานวิจัยที่มีอยู่ก่อนหน้านี้นี้สามารถช่วยให้มุ่งไปที่คำถามของการวิจัย มันสามารถให้การทำนายเกี่ยวกับตัวแปรต่าง ๆ ของความสนใจหรือเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ดังนั้น จึงเป็นการช่วยกำหนดหัวข้อการให้รหัสเบื้องต้นหรือความสัมพันธ์ระหว่างรหัสต่าง ๆ นี้อาจจะถูกอ้างอิงถึงในฐานะที่เป็น deductive category application

การวิเคราะห์เนื้อหาที่ใช้ Directed Content Analysis ถูกชี้แนะโดยกระบวนการที่ถูกสร้างโครงสร้างมากกว่าใน conventional approach การใช้ทฤษฎีที่มีอยู่หรืองานวิจัยที่มีอยู่ก่อนหน้านี้นี้ นักวิจัยจะเริ่มต้นโดยการระบุแนวคิดหรือตัวแปรที่สำคัญในฐานะที่เป็นการจัดกลุ่มเริ่มต้น ต่อมาจะเป็นการกำหนดนิยามปฏิบัติการของแต่ละกลุ่มโดยการใช้ทฤษฎี

หากข้อมูลถูกรวบรวมเริ่มต้นผ่านการสัมภาษณ์ คำถามปลายเปิดอาจจะถูกใช้ ตามด้วยคำถามที่มุ่งเป้าหมายเกี่ยวกับกลุ่มต่าง ๆ ที่ถูกกำหนดเอาไว้ล่วงหน้า หลังจากคำถามปลายเปิด นักวิจัย ข. ใช้การค้นหอย่างเฉพาะต่อการสำรวจประสบการณ์ของผู้มีส่วนร่วมเกี่ยวกับ...การให้รหัสสามารถเริ่มต้นด้วยสองกลยุทธ์ ขึ้นอยู่กับคำถามการวิจัย หากเป้าหมายของการวิจัยคือการระบุและจัดกลุ่มกรณีทั้งหมดของปรากฏการณ์เฉพาะ...จากนั้นมันอาจจะเป็นประโยชน์ที่จะอ่านต้นฉบับและเน้นตัวบททั้งหมดเกี่ยวกับความประทับใจแรกทีปรากฏเพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงปฏิกริยาทางด้านอารมณ์ ขั้นตอนต่อมาในการวิเคราะห์จะเป็นการให้รหัสข้อความทั้งหมดที่ถูกเน้นโดยการใช้รหัสที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ตัวบทใด ๆ ที่ไม่สามารถถูกจัดกลุ่มกับหัวข้อการให้รหัสในตอนแรกจะถูกกำหนดเป็นรหัสใหม่

กลยุทธ์ที่สอง ที่สามารถถูกใช้ใน Directed Content Analysis คือ การให้รหัสอย่างทันทีทันใดกับรหัสที่ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้า ข้อมูลที่ไม่สามารถถูกให้รหัสได้จะถูกระบุและถูกวิเคราะห์ภายหลังเพื่อที่จะกำหนด หากพวกเขาแสดงให้เห็นถึงกลุ่มใหม่หรือกลุ่มย่อยของรหัสที่มีอยู่ ทางเลือกที่แต่ละแนวทางเหล่านี้จะถูกใช้ขึ้นอยู่กับข้อมูลและเป้าหมายของผู้วิจัย หากผู้วิจัยต้องการที่จะให้แน่ใจเกี่ยวกับการเกิดขึ้นของปรากฏการณ์ที่เป็นไปได้ทั้งหมด เช่น ปฏิกริยาทางด้านอารมณ์, การเน้นตัวบทที่ถูกระบุโดยปราศจากการให้รหัสอาจจะเพิ่ม trustworthiness หากผู้วิจัยรู้สึกมั่นใจว่าการให้รหัสในขั้นต้นจะไม่ได้ลำเอียงการระบุตัวบทที่เกี่ยวข้อง, จากนั้น การให้รหัสสามารถที่จะเกิดขึ้นได้ทันที การขึ้นอยู่กับประเภทและความกว้างของกลุ่ม นักวิจัยอาจจะจำเป็นที่จะต้องระบุกลุ่มย่อยกับการวิเคราะห์ต่อมา

ข้อค้นพบจาก Directed Content Analysis เสนอหลักฐานที่สนับสนุนและไม่สนับสนุนสำหรับทฤษฎี หลักฐานนี้สามารถที่จะถูกนำเสนอโดยการแสดงให้เห็นรหัสด้วยตัวอย่างและด้วยการนำเสนอหลักฐานเชิงพรรณนา เพราะการออกแบบการศึกษาและการวิเคราะห์อาจจะเป็นเป็นผลในข้อมูลที่ถูกให้รหัสที่สามารถถูกเปรียบเทียบได้อย่างมีความหมายโดยการใช้การทดสอบความแตกต่างทางสถิติ, การใช้การเปรียบเทียบแบบการจัดอันดับของความถี่ของรหัสสามารถที่จะถูกนำมาใช้ได้ นักวิจัยอาจจะเลือกที่จะบรรยายข้อค้นพบในการศึกษาของเขาโดยการรายงานการเกิดขึ้นของรหัสที่แสดงให้เห็นถึง 5 กลุ่มหลักที่มาจาก.....และการเกิดขึ้นของปฏิกริยาทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นที่ถูกระบุใหม่ เขายังสามารถรายงานเชิงพรรณนาถึงเปอร์เซ็นต์ของรหัสที่สนับสนุนและไม่สนับสนุนสำหรับแต่ละผู้มีส่วนร่วมและสำหรับตัวอย่างทั้งหมด

ทฤษฎีหรืองานวิจัยที่มีอยู่ก่อนหน้าถูกใช้เพื่อที่จะชี้้นำการอภิปรายข้อค้นพบ กลุ่มที่ถูกระบุใหม่อาจจะเสนอ มุมมองที่ตรงข้ามของปรากฏการณ์หรืออาจจะแก้ไข ขยาย แลเพิ่มเติมทฤษฎี

จุดแข็งที่สำคัญของ Directed Content Analysis คือ การที่ทฤษฎีที่มีอยู่สามารถได้รับการสนับสนุน และถูก ขยายเพิ่มเติม นอกจากนี้ ในฐานะที่การวิจัยในสาขาได้เพิ่มขึ้น Directed Content Analysis จะสร้างความชัดเจนถึง ความจริงที่นักวิจัยเหมือนจะไม่กำลังทำงานอยู่จากมุมมองดั้งเดิมที่มีจะถูกมองในฐานะที่เป็นลักษณะเด่นของการ ออกแบบของกลุ่มธรรมชาตินิยม

Directed Content Analysis ได้เสนอความท้าทายต่อกระบวนการทัศน์ธรรมชาตินิยม การใช้ทฤษฎีมีข้อจำกัดใน ที่ซึ่งนักวิจัยความลำเอียงที่เข้มข้นที่รอบรู้ ดังนั้น นักวิจัยอาจจะมีความเป็นไปได้มากกว่าที่จะค้นหาหลักฐานเชิงการ สนับสนุนทฤษฎีมากกว่าที่จะไม่สนับสนุนทฤษฎี ประการที่สอง ในการตอบคำถามที่ต้องการค้นหา ผู้มีส่วนร่วมบางคน อาจจะได้ให้คำชี้แจงในการตอบคำถามในทิศทางที่แน่นอนหรือเห็นด้วยกับคำถามที่สร้างพอใจให้แก่ นักวิจัย ประการที่ สาม การเน้นบนทฤษฎีมากเกินไปสามารถที่บังตานักวิจัยต่อลักษณะที่เกี่ยวกับบริบทของปรากฏการณ์ ข้อจำกัด เหล่านี้มีความเกี่ยวข้องกับความเป็นเป็นกลาง (neutrality) หรือความสามารถในการยืนยันได้ (confirmability) ของ trustworthiness ในฐานะที่เป็นแนวคิดที่ไปด้วยกันกับความวัตถุวิสัย เพื่อที่จะบรรลุความเป็นกลางหรือผลไม่มีความ ลำเอียง, การทดลองตรวจสอบและกระบวนการตรวจสอบสามารถถูกนำมาใช้ได้ การมีการตรวจสอบซ้ำและการ พิจารณาคำนิยามก่อนการศึกษาสามารถเพิ่มความถูกต้องของการจัดกลุ่มที่ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าได้

Summative Content Analysis

โดยรูปแบบแล้ว การศึกษาโดยการใช้ Summative Content Analysis ก็กับการวิเคราะห์เชิงคุณภาพได้เริ่มต้น ด้วยการระบุและการแสดงจำนวนคำหรือเนื้อหาที่แน่นอนในตัวบทด้วยเป้าหมายของการทำความเข้าใจเกี่ยวกับ บริบทของคำหรือเนื้อหา การระบุจำนวนนี้เป็นความพยายามที่ไม่ใช่การสรุปความหมาย แต่เป็นการสำรวจการใช้ มากกว่า การวิเคราะห์สำหรับการปรากฏของคำโดยเฉพาะหรือเนื้อหาในวัตถุประสงค์ทางตัวบทถูกอนุมานถึงในฐานะที่เป็น การวิเคราะห์เนื้อหาที่ปรากฏชัดเจน หากการวิเคราะห์หยุดลงในขั้นตอนนี้ การวิเคราะห์จะเป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณ , การให้ความสนใจไปที่การนับความถี่ของคำหรือเนื้อหาโดยเฉพาะ Summative Content Analysis ของการวิเคราะห์ เนื้อหาเชิงคุณภาพไปไกลกว่าเพียงแค่การนับจำนวนคำสู่การรวมถึงการวิเคราะห์เนื้อหาที่แฝงอยู่ด้วย

การวิเคราะห์เนื้อหาแฝงกล่าวถึงกระบวนการของการตีความเนื้อหา ในการวิเคราะห์นี้จุดเน้นจะอยู่ที่การ ค้นหาความหมายสำคัญที่ซ่อนอยู่ของคำหรือเนื้อหา

นักวิจัยรายงานการใช้การวิเคราะห์เนื้อหาจากแนวทางนี้ในการศึกษาที่วิเคราะห์ประเภทต้นฉบับในวารสาร หรือเนื้อหาเฉพาะในตำรา นักวิจัยเหล่านี้เริ่มต้นด้วยการนำจำนวนหน้าที่ครอบคลุมหัวข้อเฉพาะจากนั้นจะตามมาด้วย การพรรณนาและตีความเนื้อหา , รวมถึงการประเมินคุณภาพของเนื้อหา คนอื่น ๆ ได้เปรียบเทียบผลของการวิเคราะห์ เนื้อหาด้วยข้อมูลอื่น ๆ ที่ถูกรวบรวมภายในโครงการวิจัยเดียวกัน เช่น การเปรียบเทียบความพึงพอใจของรูปแบบที่ หลากหลายของรายการที่เกี่ยวกับตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจสังคมของผู้มีส่วนร่วม

ใน Summative Content Analysis ของการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลเริ่มต้นด้วยการ ค้นหาการเกิดขึ้นของคำที่ถูกระบุด้วยมือหรือด้วยคอมพิวเตอร์, คำถูกนับความถี่สำหรับแต่ละคำที่ถูกระบุถูกนำมา คำานวน ด้วยแหล่งที่มาหรือผู้พูดยังถูกระบุเช่นกัน นักวิจัย ค. ต้องการที่จะรู้ความถี่ของคำที่ถูกใช้เพื่อที่จะกล่าวถึง ความตาย แต่ยังคงเพื่อที่จะเข้าใจบริบทที่สำคัญและซ่อนอยู่สำหรับการใช้คำที่ชัดเจนกับการใช้คำที่สละสลวย เขา

อธิบายบริบทของการใช้คำที่สละสลวยกับคำที่ชัดเจนโดยการรายงานเกี่ยวกับว่า การใช้ของพวกเขาแตกต่างกันอย่างไรโดยตัวแปรต่าง ๆ เช่น ผู้พูด (คนไข้กับนักคลินิก) การนับจำนวนคำถูกใช้เพื่อที่จะระบุแบบแผนในข้อมูลและเพื่อที่ให้สร้างบริบทให้กับรหัส มันทำให้การแปลความหมายของบริบทเข้ามาเกี่ยวข้องกับการใช้คำหรือประโยต นักวิจัยพยายามที่จะสำรวจการใช้คำหรือสำรวจขอบเขตของความหมายที่คำสามารถมีอยู่ในการใช้ทั่วไป

Summative Content Analysis ต่อการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณภาพมีประโยชน์ที่แน่นอน มันเป็นแนวทางที่ไม่ยุ่งกับคนอื่นและไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อการศึกษารากฐานของความสนใจ มันยังให้ความเข้าใจพื้นฐานเข้าสู่ประเด็นที่ว่า คำต่าง ๆ ถูกใช้จริง ๆ อย่างไร อย่างไรก็ตาม ข้อค้นพบจากแนวทางนี้ถูกจำกัดโดยการไม่ให้ความสนใจของพวกเขาต่อความหมายที่กว้างกว่าในที่เสนอข้อมูล ตามหลักฐานของ trustworthiness รูปแบบของการศึกษาขึ้นอยู่กับ creditability กลไกที่จะแสดงให้เห็นถึง creditability หรือ internal consistency คือ การแสดงให้เห็นว่าหลักฐานเกี่ยวกับบริบทหรือความสอดคล้องกับการตีความ โดยทางเลือกแล้ว นักวิจัยสามารถตรวจสอบกับผู้มีส่วนร่วมของพวกเขาเกี่ยวกับความหมายที่ตั้งใจของพวกเขาผ่านกระบวนการของการตรวจสอบสมาชิก (member check)

การสรุปลักษณะสำคัญ

แนวทางทั้งหมดของการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณภาพต้องการกระบวนการการวิเคราะห์ที่คล้ายกันใน 7 ขั้นตอน คือ

1. ดารสร้างคำถามการวิจัยเพื่อที่จะถูกตอบคำถาม
2. การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่จะถูกวิเคราะห์
3. ดารระบุกลุ่มที่จะถูกประยุกต์ใช้
4. ดารร่างกระบวนการให้รหัสและการฝึกผู้ใส่รหัส
5. การนำกระบวนการใส่รหัสไปใช้
6. การกำหนด trustworthiness
7. การวิเคราะห์ผลของการใส่รหัส

เราได้สรุปว่า ความแตกต่างของกระบวนการนี้ขึ้นอยู่กับแนวทางการวิเคราะห์เนื้อหาเฉพาะที่ถูกใช้อย่างไรความสำเร็จของการวิเคราะห์เนื้อหาขึ้นอยู่กับกระบวนการใส่รหัส กระบวนการใส่รหัสพื้นฐานในการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นการจัดระบบจำนวนตัวบทจำนวนมากเข้าสู่การจัดกลุ่มของเนื้อหาที่น้อยลงมาก การจัดกลุ่มเป็นแบบแผนหรือประเด็นที่ถูกแสดงโดยตรงในตัวบทหรือได้มาจากตัวบทผ่านการวิเคราะห์ จากนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มต่าง ๆ จะถูกระบุ ในการกระบวนการใส่รหัส นักวิจัยจะใช้การวิเคราะห์เนื้อหาในการสร้างหรือพัฒนาแผนการใส่รหัสเพื่อที่จะชี้นำผู้ใส่รหัสเพื่อที่จะทำการตัดสินใจในการวิเคราะห์เนื้อหา แผนการใส่รหัสเป็นเครื่องมือการแปลความหมายที่จัดระบบข้อมูลเข้าสู่กลุ่มต่าง ๆ รายการใส่รหัสประกอบไปด้วยกระบวนการและกฎของการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นระบบ เป็นตรรกะ และเป็นวิทยาศาสตร์ การพัฒนาแผนการใส่รหัสที่ดีเป็นสิ่งสำคัญต่อ trustworthiness ในการวิจัยที่ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างแนวทางการวิเคราะห์เนื้อหาแบบ conventional, directed และ summative ต่อการวิเคราะห์มีศูนย์กลางอยู่ที่ว่า การใส่รหัสเริ่มต้นถูกพัฒนาขึ้นมาอย่างไร ใน conventional การจัดกลุ่มต่าง ๆ ได้มาจากข้อมูลระหว่างการวิเคราะห์ข้อมูล นักวิจัยมักจะสมารถที่จะได้ความเข้าใจที่มากกว่าจงปรากฏการณ์ด้านแนวทางนี้ ขณะที่ directed CA นักวิจัยใช้ทฤษฎีที่มีอยู่หรืองานวิจัยที่มีอยู่ก่อนเพื่อที่จะพัฒนาแผนการใส่รหัสเริ่มแรกก่อนที่จะเริ่มวิเคราะห์ข้อมูล ขณะที่ดำเนินการวิเคราะห์ การใส่รหัสเพิ่มเติมถูกพัฒนาขึ้นมา และแผนการใส่รหัสเริ่มต้นได้ถูกทบทวนและแก้ไข นักวิจัยที่ใช้ directed approach ต่อการวิเคราะห์เนื้อหาสามารถขยายหรือขัดเกลาทฤษฎีที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วน summative approach ต่อการวิเคราะห์เนื้อหาที่มีความแตกต่างโดยรากฐานจากแนวทางทั้งสองข้างต้น มากกว่าการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด ตัวบทมักถูกเข้าถึงในฐานะที่เป็นคำ ๆ เดียวหรือในความสัมพันธ์กับเนื้อหาเฉพาะ การวิเคราะห์แบบแผนต่าง ๆ นำไปสู่การแปลความหมายของความหมายที่เกี่ยวกับบริบทของตำราหรือเนื้อหาเฉพาะ

ความแตกต่างในการใส่รหัสที่สำคัญระหว่าง 3 แนวทางของการวิเคราะห์เนื้อหา			
ประเภทของการวิเคราะห์เนื้อหา	การศึกษาเริ่มต้นด้วย	ช่วงเวลาของการนิยามรหัสหรือคำสำคัญ	ที่มาของรหัสหรือคำสำคัญ
Conventional	การสังเกต	การใส่รหัสถูกนิยามระหว่างการวิเคราะห์ข้อมูล	การใส่รหัสได้มาจากข้อมูล
Directed	ทฤษฎี	การใส่รหัสถูกนิยามก่อนและระหว่างการวิเคราะห์ข้อมูล	การใส่รหัสได้มาจากทฤษฎีหรือข้อค้นพบจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
Summative	คำสำคัญ	คำสำคัญถูกระบุก่อนและระหว่างการวิเคราะห์ข้อมูล	คำสำคัญได้มาจากความสนใจของนักวิจัยหรือการทบทวนวรรณกรรม

บทสรุป

วัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ต่างกันต้องการการออกแบบการวิจัยและเทคนิคการวิเคราะห์ที่ต่างกัน คำถามที่ว่าการศึกษาจำเป็นที่จะต้องใช้ conventional, directed หรือ summative กับการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นสามารถถูกตอบโดยการเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยเฉพาะ และสถานะของศาสตร์ในพื้นที่ของความสนใจกับเทคนิคการวิเคราะห์ที่เหมาะสม

มันเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการวิจัยทางสุขภาพที่จะวิเคราะห์แนวทางเฉพาะต่อการวิเคราะห์เนื้อหา ที่พวกเขา กำลังจะใช้ในการศึกษาของพวกเขา ก่อนการเริ่มวิเคราะห์ข้อมูล การสร้างและการยึดมั่นต่อกระบวนการวิเคราะห์หรือแผนการใส่รหัสจะเพิ่ม trustworthiness หรือ validity ของการศึกษา การพรรณนาอย่างระมัดระวังของประเภทของแนวทางต่อการวิเคราะห์เนื้อหาที่ถูกใช้สามารถให้ภาษาที่เป็นสากลสำหรับนักวิจัยด้านสุขภาพและสร้างความเข้มแข็งให้กับพื้นฐานแบบวิทยาศาสตร์ของวิธีการ การวิเคราะห์เนื้อหาเสนอวิธีการวิจัยที่ยืดหยุ่นและเกี่ยวกับการปฏิบัติให้นักวิจัยสำหรับการพัฒนาและการขยายความรู้ของประสบการณ์ของมนุษย์เกี่ยวกับปรากฏการณ์ต่าง ๆ ทางสังคม

#####